

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XII: Ἀίτης

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

λίας ἀσφάλεια, μέχρι τέλου δουμηνῶν, ἵνα κ
 μὴ θάναρον ἰδῶ ἡμᾶς Φικίσιωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις
 ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ το χροσ οὐ γέναισ πιφ
 κέραι. τὸ δ' ἐ, εἰ πινδν ἀμοιβὴν Οὐλίας ἐπυθσκν
 πρὸς ἀλλήλοισ, ὅ τῶ Μεγαρεῶσ ἐπαινῶ, ὃ τῶ τε π
 μκκρίαι Διοκλέα ἑώρασπίσιντα τοῖδ' ἰδ' ἐρωμέ
 να, ἢ ἑπέρσθ ἐκείνι τελευθῆ ἐμπεσόντα εἰς πόλε
 μον. ὅθεν ὅσ Μεγαρεῶσ θάψαι ἀυξν δημοσίᾳ, ὅ τῶ
 μᾶν ὡσ ἦρωα, ἀγῶνά τε πρῆν ἐπ' ἀυξν, ἐν ὧ τῶ κα
 λοῖσ πρὶ Οὐλήμαρσ ἀρηνίζεσθ ἔν δ' ἐ κατα Οὐλή
 σιντα αὐτῶν ἢ δισον, ὅσων ἀπ' το κελτοσιφανῶδ
 λέπωδν. Αἴτασ ἀίτω ἐν ἐταῖρον Φασίν, ἀλκμᾶν ἢ
 τὰσ αἴτασ χορδ' ἀσ Φησίν, ἀντίτω, τὰσ ἐπεράσσοισ.

ΑΙΤΗΣ. ΕΙΔΥΛ

λιον 16.

Λυθες ὦ φίλε κούρε τείτη βῆνυκ
 τί, κῆ ἀοῖ
 Ηλυθες, οἱ ἢ πρῆνιτες ἐν ἀμαπιη
 ράσκοιδν,
 Οσον ἐ ἔ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βρα
 βύλοιο

Αθον, ὅσον οἷσ σφετέρας λασιώτερα ἀρνῶσ,
 Οσον πρ' ἀγκη πρσφέρει τειζάμοιο ζωακῶσ,

Οσορ

Οσν ἑλαφότε
 Σωπᾶντων
 τῶσ ἐν ἑνὶ
 Αἰλίσ φύτιον
 Εἰς ὅμαλοι
 Νδν. ἑπασομ
 Δοῖσ δ' ἑπ
 φῶσ δ' ἐμ
 τῶν δ' ἑπ
 Αἰλίλοισ Αἰ
 Χροσται π
 Εἰζαρ ὅσ
 Αἰθᾶκρ
 Αγγέλοισ
 Ησὶν ὡ
 Πᾶσ ἑ
 Αἰ ἑπ
 Εσπὶ ἑ
 ἑπ
 Ην ἑ
 Διατ
 Νασαῖο
 Οἰλοῖσ
 εἰσιν
 Αἰ οἱ

Οασον ἑλαφότερος μόχθων νεβροί, οασον ἀνδρῶν
 συμπαύτων λιγύφωνος αἰοδιδάτη πετιέων,
 Τόασον ἔμ' εὐφάνας Ἰφανεῖς, σκιεράν δ' ἔσ' Ὀφασόν
 Αελίς φύτιονος ὀδιπόρος ἔδραμον ὡς πσ.
 Εἴθ' ὄμαλοι πνεύσιαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
 Νωῖν, ἐπασομένοις Δέ γυνοῖθα πᾶσιν αἰοῖδα.
 Δοιῶ Δὲ πτε τῶδε μετ' ἀμφοτέροισι γυνέδων.
 Φῶθ' ὀ μὲν, ἢς Εἴσπικλος, Φαίηχ' ὠ μυκλαῖσδων,
 Τόν δ' ἔτερον πάλιν, ὡς πτεν ὀ Θεασαλός ἐπρι αἴταν.
 ΑΧῆλως Δ' ἐφίληθεν ἰσφ ζυγῶ. ἢ γὰρ τὸτ' ἦσαν
 Χρῦσειοι πάλαι ἀνδρες, ὀκ' ἀντεφίλησ' ὀ Μελθεῖς.
 Εἴ γαρ ὄπ' πᾶσιν κρονίδα πέλοι, εἴ περ ἀγῆρας
 Αθάναρι, γυνοῖσ' δεδηκοσίην ἐπιπα
 Αγγείλεον ἐμοί πρ' ἀναέξοδον εἰς Αχέροντα.
 Ησῆ νῦν Μελότης ὀ τω χρεῖεν' ὄσ' αἴπω,
 Πᾶσι ὄχ' ὄσματος, μὲν δ' ἠίδεοισι μάλισκα.
 ΑΧῆρι ρύτων μὲν ὄπ' ἔρτοροι οὐρανίωνου
 Εασον' ὡς ἐδέλον π. ἐγὼ δ' ἐσεβν καλὸν αἰῶν,
 Γεύδα ρίνος ὕπδρην ἀραῖας οὐκ ἀναφυσῶ.
 Ην γὰρ καὶ πιδέκησ, δ' μὲν ἀβλαές θύσις ἔθικας.
 Διαπλάσιον Δ' ὄνασας, ἔχων Δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθε
 Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀελστύοντες ἔρετμοῖς.
 Ολβιοι οἰκοίκετε, βν ἀττικὸν ὡς πείε ἄχων
 Ξείνων πμῆθεδε Διοκλέα βν Μελόπικδα.
 Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀοχέες ἔιαρι πρᾶτφ.